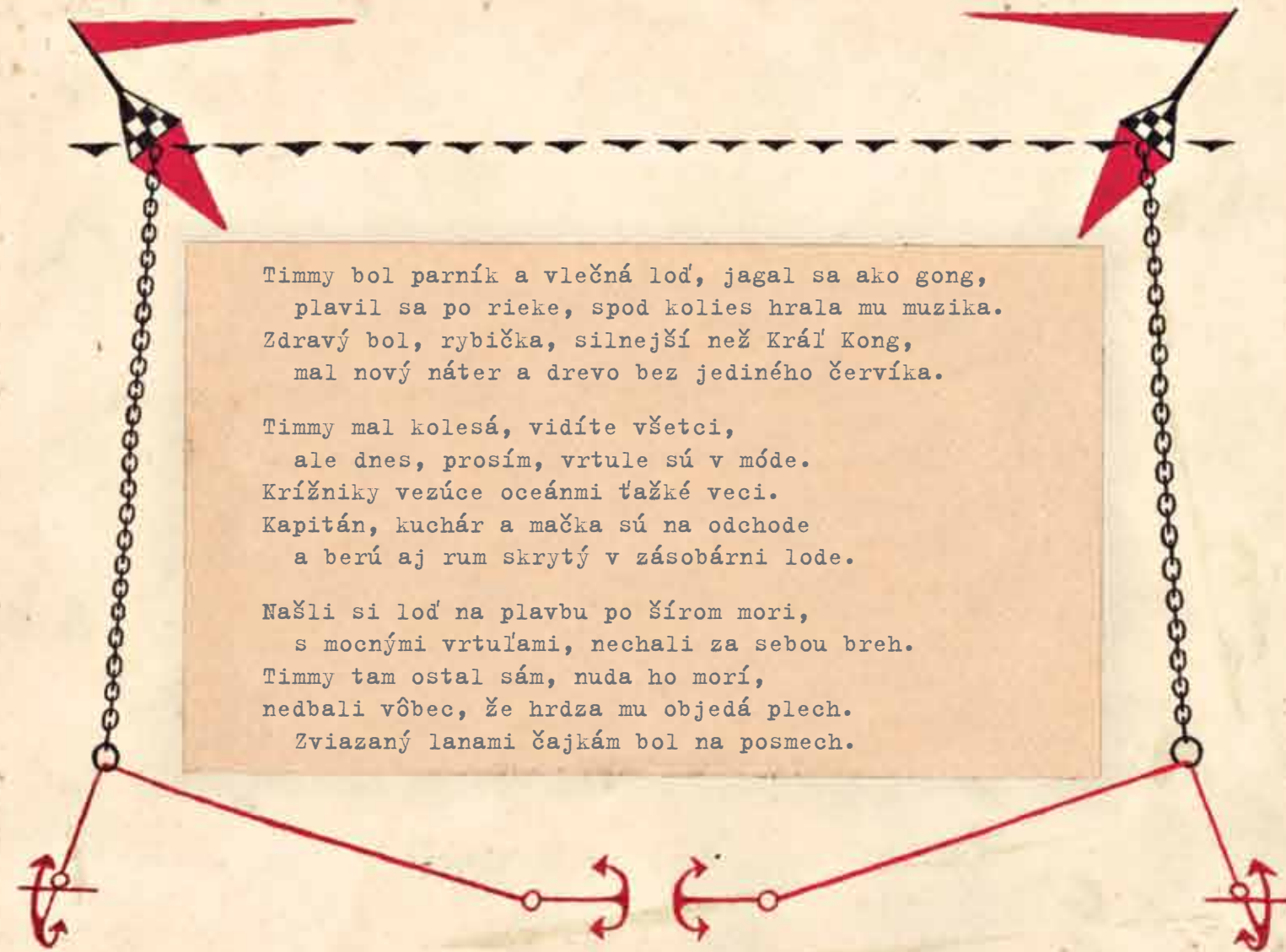
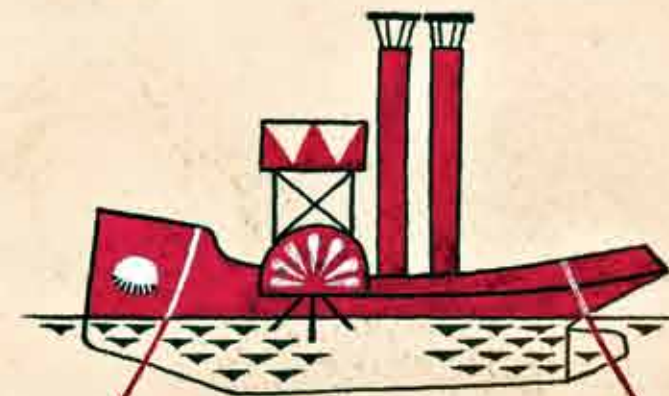

Plnou parou vpred, Timmy!

Príbeh vo
FARBE

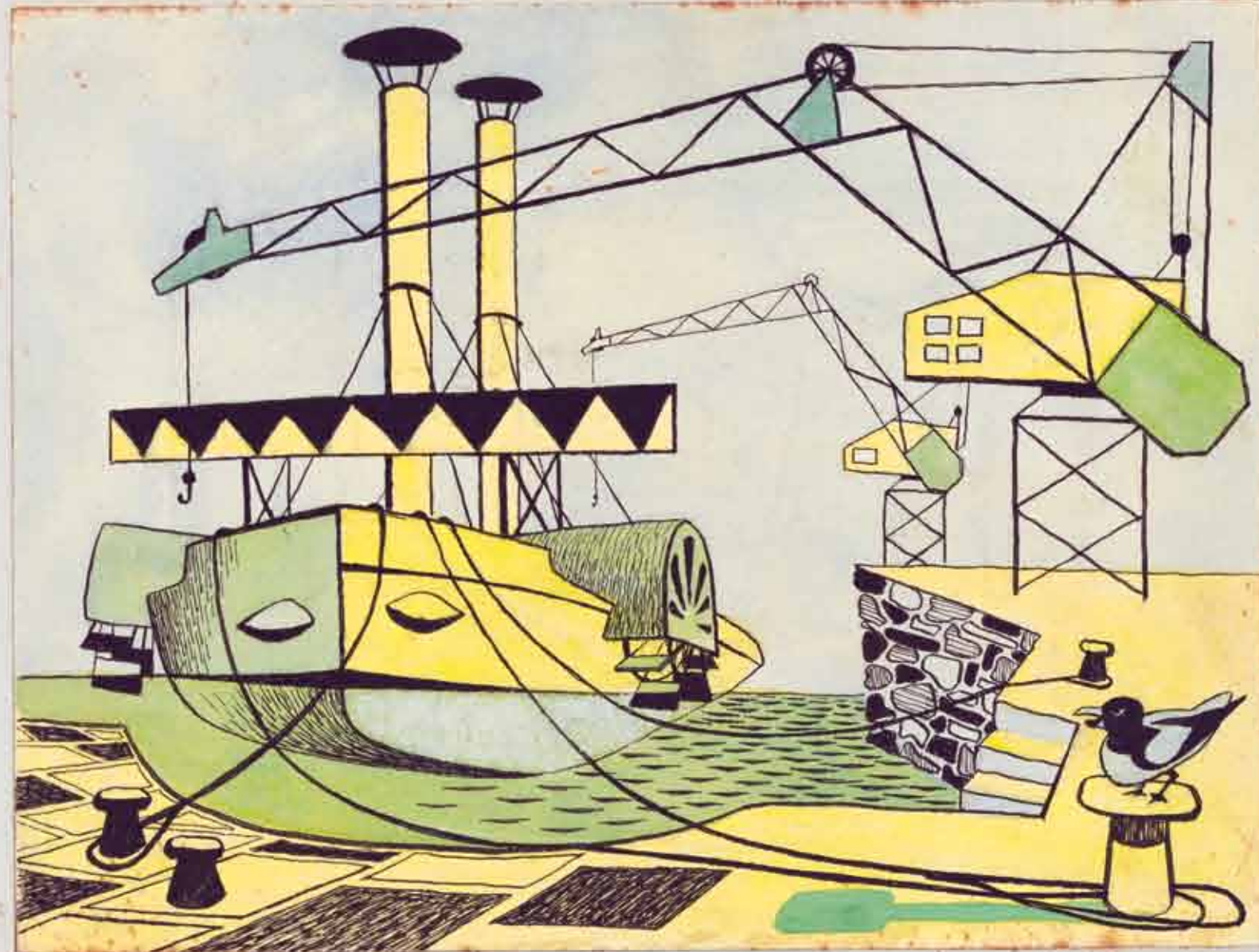
Príbeh vo
VERŠOCH

JIM DOWNER A TED HUGHES

pre
DARRYHO ANDREWA
a všetkých ako on

Timmy stál trpezlivo, nikto však nechodil,
laná ho škrtili a boleli nity.
Až po krk v oleji, len asfalt, bez vody,
čajky ho volali „starý krokodíl“,
kraby ho vysmiali, aký je slabý a zbitý.

Na jeho stave nič nebolo veselé,
zatvoril oči a začal rátať do desať:
„Každému je lepšie!“ zlostne sa zabelie.
„Aj trianglu je ľahšie v dychovej kapele...
Na nič som ja i moje kolesá!“

Timmy ako vzpierač napol svaly,
 nadýchol sa z plných pľúc a zadržal dych,
 potiahol laná, kým sa tlaku nepoddali
 a kým mu nebol prístav zrazu malý,
 nadul sa silou hodnou desiatich.

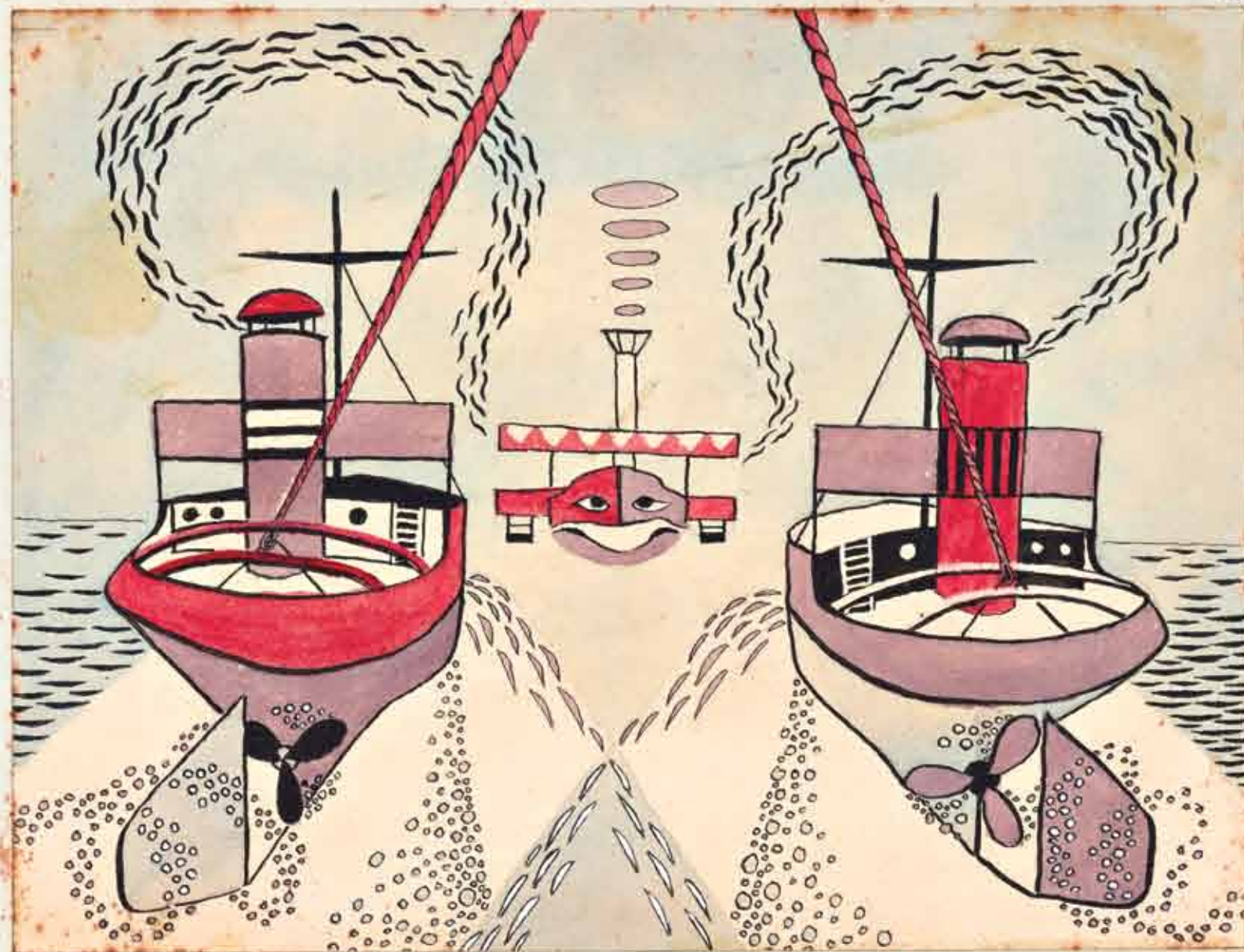
Utečie! Timmy má pohľad odhodlaný,
 čajky sa od ľaku skryli za biele mraky.
 Triasla sa hrádza a na zátok brány.
 Utečie! Alebo vytrhne prístav slávny
 aj s koreňom, keby mal dáky.

Odrazu čosi zapraskalo ako streľba z pušky.
 Už strhol povraz horný, povoľuje dolný,
 posledné lano, kolá sa krútiť na plné dúšky...
 Vysoké žeriavy tancujú nad výsledkami skúšky:
 konečne, Timmy je voľný!

A už jach- jachá, stačí sa diaľok nebáť,
 chce sa mu doširoka smiať,
 slobodne hľadá do jasného neba,
 je tu modré more a na nič nedbá,
 až kým zrazu musí nečakane stáť...

Takmer to nestihne. Akoby nejaké pohoria
 vyrástli a stoja pred ním ako stena,
 dve veľké vlečné lode stavané na moria
 (Timmy im siaha ledva po kolená)
 ťahajú ďalšiu loď, takmer ho celého ponoria,

keď obrovský krížnik, s vežami ako hrad,
vrcholom slnko skryl v stožiaranom kríži.
Každá z tých lodí má príkaz: „Ťahaj, priamo hľaď!“
Nevídia Timmyho, nebudú sa s nikým hrať
a krížnik sa nezadržateľne blíži.

Timmy sa skrčí vľavo a vpravo sa schýli,
uskočí najprv hore a potom zasa nadol,
vesluje odušu z celej sily.
Utekaj, Timmy, ak ti je život milý!
Lode sa stratili, a tak si na hladinu sadol.

